

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ (Π.Α.Σ.Κ.Ε.)

Αθήνα, Μάρτης 2013

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΘΕΛΕΙ Η ΠΑΣΚΕ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΑΡΧΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

- Τι είναι η ΠΑΣΚΕ

Η ΠΑΣΚΕ είναι η συνδικαλιστική παράταξη των Ελλήνων εργαζομένων, η οποία προσδιορίζεται και εντάσσεται στο προοδευτικό – δημοκρατικό σοσιαλιστικό κίνημα της χώρας μας.

Εκφράζει στα πλαίσια των διακηρυγμένων της στόχων και αρχών τις δυνάμεις της μισθωτής εργασίας και επιδιώκει τη συγκρότηση ευρύτερων μετώπων και συμμαχιών με δυνάμεις του πνεύματος, του πολιτισμού αλλά και με κοινωνικές ομάδες και στρώματα (αγρότες, αυτοαπασχολούμενοι, νεολαία, μικροβιοτέχνες, επαγγελματίες κ.ά.).

Η ΠΑΣΚΕ ως εκ τούτου δεν αποτελεί ούτε βραχίονα ούτε υποκατάστατο κανενός κόμματος αλλά ΠΑΡΑΤΑΞΗ των εργαζομένων που εντάσσονται στα πλαίσια της ευρύτερης ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ με σαφές πολιτικό και ιδεολογικό πρόσημο αυτό της Σοσιαλιστικής και Δημοκρατικής Αριστεράς.

Η ΠΑΣΚΕ δεν αξιολογεί και δεν κατατάσσει τους εργαζόμενους με βάση τη ψήφο τους στις βουλευτικές εκλογές. Η ΠΑΣΚΕ εντάσσει στις γραμμές της και συνακόλουθα εκφράζει τις δυνάμεις εκείνες που αποδέχονται αρχές, ιδέες και πρακτικές που προσδιορίζουν τους δημοκράτες, κοινωνικούς αγωνιστές που έχουν ταχθεί με τα συμφέροντα των μη προνομιούχων, των δυνάμεων της εργασίας των απομάχων της, των ανέργων. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Η ΠΑΣΚΕ, η μεγάλη παράταξη των εργαζομένων, πρώτη υπερέβη τα κομματικά σύνορα και κατέστησε την ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ, από υπόθεση μικρών προπαγανδιστικών κύκλων, εφαρμοσμένη πρακτική στο Συνδικαλιστικό Κίνημα της χώρας μας.

Γι' αυτό η ΠΑΣΚΕ δεν δέχεται μαθήματα αυτονομίας. Παραδίδει μαθήματα αυτονομίας και σεβασμού στην αυτόνομη στρατηγική του Συνδικαλιστικού Κινήματος. Το έκανε στο παρελθόν, το κάνει με ευθύνη και καθαρότητα και σήμερα.

Κομματικές επιλογές έχουμε αποδείξει ότι δεν μας δεσμεύουν και δεν μας καθοδηγούν. Το αποδείξαμε στο παρελθόν το αποδεικνύουμε και σήμερα.

- Ανυστερόβουλα εναντιωνόμαστε στις κυβερνητικές επιλογές των μνημονίων.
- Γνήσια παλεύουμε για να εκφράσουμε και να οργανώσουμε τους πόθους και τις προσδοκίες των εργαζομένων.

Αυτή ήταν, είναι και θα είναι η στάση μας και στο μέλλον.

Δεν είμαστε το κομματικό παράρτημα κανενός κόμματος μέσα στα συνδικάτα.

Είμαστε το πιο δυναμικό, το πιο παραγωγικό, το πιο αγωνιστικό κομμάτι της μεγάλης προοδευτικής παράταξης. Λειτουργούμε και καθοριζόμαστε με όρους παράταξης που η δύναμη και οι δεσμεύσεις της πηγάζουν αποκλειστικά και μόνο από τη θέληση και τα συμφέροντα της πιο προοδευτικής κοινωνικής δύναμης: αυτήν της εργασίας.

Αυτή την ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ δεν την εκχωρούμε σε κανέναν. Είναι η δύναμη, η δυναμική, η ελπίδα, η προοπτική μας.

Όσο γρηγορότερα το αντιληφθούν ποικιλώνυμα «κέντρα» και «κύκλοι» είτε κυβερνητικοί, είτε αντιπολιτευόμενοι, είτε παντός τύπου καλοθελητές σε διατεταγμένη υπηρεσία, τόσο καλύτερα.

Η ΠΑΣΚΕ θα εξακολουθήσει τη θεσμική λειτουργία της χωρίς να δέχεται παρεμβάσεις από κανένα, χωρίς χειραγώγηση από κομματικούς παράγοντες, και ομαδάρχες, χωρίς εξωθεσμικές υποδείξεις. Τις αποφάσεις τις λαμβάνουν και θα εξακολουθήσουν να τις λαμβάνουν τα όργανα της Διοίκησης της, με την τήρηση όλων των κανόνων δημοκρατικής λειτουργίας.

Με την παρέμβασή μας αυτή οριοθετούμε τις θέσεις μας και την τακτική μας απέναντι σε όλους: κυβέρνηση, αντιπολίτευση, συνδικαλιστικές παρατάξεις. Κυρίως όμως ξεκαθαρίζουμε προς όλους τους εργαζόμενους -είτε στήριξαν ΠΑΣΚΕ είτε όχι - πως θα προχωρήσουμε.

Η ΠΑΣΚΕ ως πολιτικοσυνδικαλιστική δύναμη φιλοδοξεί ν' αποτελεί τη «φωνή» της κοινωνίας εντός των πολιτικών σχηματισμών του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού και σε καμία περίπτωση το αντίθετο.

Η ΠΑΣΚΕ ήταν, είναι και θα είναι Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΕΝΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ. ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΩΡΟ.

Η ΠΑΣΚΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΤΑΞΗ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΡΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ.

ΤΙ ΘΕΛΕΙ Η ΠΑΣΚΕ

- ⊗ Ένα συνδικαλιστικό κίνημα Μαζικό – Ταξικό – Πολιτικοποιημένο – Αυτόνομο στην υπηρεσία του λαού και του τόπου. Τμήμα του ευρύτερου δημοκρατικού – προοδευτικού κινήματος που συνενώνει κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις με όραμα και στόχο τις αρχές της ελευθερίας, της ισότητας, της αλληλεγγύης, την εθνικής ανεξαρτησίας, της λαϊκής κυριαρχίας και της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ΜΑΖΙΚΟ: όταν δεν αποτελεί υπόθεση των «επαγγελματιών» και των ειδικών, αλλά όταν στους κόλπους του εκφράζονται και δρουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι ανεξαρτήτως επαγγέλματος, οικονομικού και μορφωτικού επιπέδου, φυλής, θρησκευόμενος, πολιτικών αντιλήψεων και κομματικών προτιμήσεων ή εντάξεων.

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ΤΑΞΙΚΟ: Όταν εκφράζει τ' ανεξάρτητα συμφέροντα των δυνάμεων της εργασίας για τη βελτίωση του επιπέδου και της ποιότητας των όρων εργασίας και διαβίωσης και αγωνίζεται για την κοινωνία αλληλεγγύης και δικαιοσύνης όπου οι δυνάμεις της μισθωτής εργασίας θα έχουν το ρόλο που τους ανήκει, ισχυρό ρόλο σε μία κοινωνία συνοχής.

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΟ: με την έννοια ότι δεν εμφορείται από συντεχνιακές αντιλήψεις και πρακτικές αλλά εντάσσει στη δράση του ευρύτερους κοινωνικούς στόχους συγκροτώντας συμμαχίες με κοινωνικές δυνάμεις που οι επιδιώξεις τους είναι συμβατές, ίδιες ή ταυτόσημες με αυτές των δυνάμεων της εργασίας.

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ΑΥΤΟΝΟΜΟ: στο μέτρο που δεν εξαρτάται από κόμματα, εργοδότες, κράτος ή κυβέρνηση, δεν χειραγωγείται και δεν εντάσσει την στρατηγική και την τακτική του σε σχεδιασμούς εκτός των γραμμών του. Είναι ΑΥΤΟΝΟΜΟ στο μέτρο που έχει ρόλο και λόγο. Που αναπτύσσει τη δική του στρατηγική και την υποστηρίζει με τακτικές που εκπορεύονται από τα συνδικάτα και τους εργαζόμενους.

Η ΠΑΣΚΕ προωθεί αταλάντευτα τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτό πρακτικά σημαίνει:

- ☒ Σταθερός διεθνιστικός χαρακτήρας του κινήματος των εργαζομένων. Απόκρουση κάθε ρατσιστικής αντίληψης, ξενοφοβίας και απομονωτισμού.
- ☒ Ένας γνήσιος διεθνισμός που στο εσωτερικό της χώρας εκφράζεται με την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των μεταναστών, την ένταξή τους στα συνδικάτα και στις διεκδικήσεις όλου του εργατικού κινήματος και στο εξωτερικό με πολύπλευρες και πολυεπίπεδες συνεργασίες με τις οργανώσεις των εργαζομένων για κοινές πολιτικές με ανάληψη πρωτοβουλιών και δράσεων που προωθούν σε Ευρωπαϊκό και Διεθνές επίπεδο:
 - ▶ Κοινές καμπάνιες, κινητοποιήσεις και ημέρες Πανευρωπαϊκής ή Παγκόσμιας δράσης των συνδικάτων
 - ▶ Παρεμβάσεις στα θεσμικά όργανα της Ε.Ε. και διεύρυνση της ενεργούς συμμετοχής ώστε να προωθούνται τα κοινά συμφέροντα των δυνάμεων της εργασίας.

- ▶ Εκδηλώσεις αλληλεγγύης και συμπαράστασης στους αγώνες των εργαζομένων άλλων χωρών με έμφαση σ' αυτούς που αποσκοπούν στην υπεράσπιση ή διεύρυνση των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Η ΠΑΣΚΕ υπερασπίζει και αγωνίζεται για την διεύρυνση του ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ δηλαδή του Ευρωπαϊκού Μοντέλου της πλήρους απασχόλησης με σιγουριά, σταθερότητα και δημοκρατία στις εργασιακές σχέσεις και με καθολική αποδοχή της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ.

Η ΠΑΣΚΕ αντιλαμβάνεται ότι την εποχή της κρίσης, της κατάρρευσης των προσδοκιών, των αδύναμων επαγγελιών οι θεσμικές εκφράσεις της κοινωνίας συγκεντρώνουν -όχι άδικα- το θυμό της κοινωνίας και υφίστανται τις πιέσεις της με αποτέλεσμα και τα συνδικάτα -τα οποία πάντα ενοχοποιούσαν πολιτικές και εκτελεστικές εξουσίες και οι «κονδυλοφόροι» τους- να βιώνουν την απαξίωση και την «ρευσιτότητα» ανάλογη μ' αυτή των πολιτικο-κομματικών σχηματισμών.

Οι εργαζόμενοι και οι πολίτες εμπειρικά αντιλαμβάνονται ότι οι συνδικαλιστικές προσπάθειες δεν αρκούν για την ανατροπή των μνημονίων, για μία διαφορετική προοπτική.

Εντούτοις, το μοναδικό «αντίπαλο δέος» στην πολιτική των μνημονίων υπήρξε το Συνδικαλιστικό Κίνημα στο μέτρο μάλιστα που ήταν γνωστό ότι σ' αυτές τις συνθήκες βασικός παράγοντας είναι η οργάνωση των μαζικών κοινωνικών αντιδράσεων.

Οι αγώνες, οι άλλες δράσεις, οι προτάσεις και οι παρεμβάσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων και του κεντρικού συντονιστή τους, της ΓΣΕΕ, ανέδειξαν - πέραν της αντίθεσης για την εφαρμοζόμενη πολιτική- και τις εσωτερικές αδυναμίες και αντιφάσεις τους.

Αυτές τις αδυναμίες και αντιφάσεις οφείλουμε να τις αναγνωρίσουμε και να επιδιώξουμε να τις υπερβούμε.

Σε κάθε περίπτωση όμως πρέπει να είναι σαφές ότι τα συνδικάτα δεν ψηφίστηκαν για ν' ασκήσουν την κυβερνητική εξουσία. Τα συνδικάτα δεν είναι κόμματα. Προσπαθούν να εκφράσουν τα συμφέροντα των ανθρώπων της μισθωτής εργασίας ανεξαρτήτως της κομματικής τους προτίμησης.

Η ΠΑΣΚΕ είναι αταλάντευτα αντίθετη σε κάθε προσπάθεια, θέση ή άποψη ότι οι συνδικαλιστικές ενώσεις μπορούν ή οφείλουν ν' αναλαμβάνουν καθήκοντα κομμάτων καθώς ούτε η εσωτερική συγκρότηση το επιτρέπει ούτε έχουν την κοινωνική νομιμοποίηση γι' αυτό.

Είναι θεμελιακό ούτε τα συνδικάτα να συμπεριφέρονται και να δρουν ως κόμματα, ούτε τα κόμματα να συμπεριφέρονται και να δρουν ως συνδικάτα.

Οφείλουμε λοιπόν να αναγνωρίσουμε ότι:

- Ο κομματισμός και η έντονη παραταξιοποίηση δρουν ανασταλτικά στην ενωτική και αποτελεσματική λειτουργία των συνδικάτων
- Ο συντεχνιασμός, δηλ. η ενασχόληση αποκλειστικά με την επιχείρηση ή τον κλάδο όσων δεν έχουν ή αδυνατούν να συγκροτήσουν δομές αντιπροσώπευσης και διαπραγμάτευσης (πχ συνταξιούχοι, επισφαλώς εργαζόμενοι κ.α) σε συνδυασμό με την υπαρκτή γραφειοκρατία λειτουργούν αποτρεπτικά στην ενότητα όλων των εργαζομένων.

- Η αντιστοίχιση μέρους ή καθ' ολοκληρία συνδικαλιστικών παρατάξεων στην τακτική που εξυπηρετεί το κόμμα αναφοράς μικραίνει την ισχύ, τη δράση, την ελκτικότητα και την αποτελεσματικότητα των συνδικαλιστικών οργανώσεων.
- Οι «πλάτες» των συνδικάτων δεν αντέχουν τις αντικρουόμενες προσδοκίες του συνόλου της κοινωνίας. Όπως δεν αντέχουν και την άδικη –αν όχι κατευθυνόμενη- κριτική, ότι είναι υπεύθυνα για ότι κακό έχει συμβεί σ' αυτή τη χώρα από την μεταπολίτευση μέχρι σήμερα.
- Υπάρχει ευρύτερη απαίτηση τα συνδικάτα να οργανώσουν τις δράσεις και τις αντιδράσεις των εργαζομένων με πολλούς και ποικίλους τρόπους που θα κορυφώνονται με κλαδικές ή γενικές απεργιακές κινητοποιήσεις.
- Η παρουσίαση κεντρικής «γραμμής» για την οικονομία, την κοινωνία, την πολιτική είναι εξαιρετικά δυσχερής λόγω της ύπαρξης πολλών παρατάξεων στα συνδικάτα με διαφορετικές πολιτικές – ιδεολογικές αναφορές. Οι συμβιβασμοί, τα «στρογγυλέματα» και οι ισορροπίες οδηγούν σε παραλυτικές καταστάσεις που αντανακλούνται στη δημόσια εικόνα και πρόταση των συνδικάτων.

Οι προαναφερθείσες παρατηρήσεις μας υποχρεώνουν να ξεκινήσουμε μια μεγάλη και σοβαρή συζήτηση στο εσωτερικό των συνδικάτων ώστε να οδηγηθούμε σε **υπερβάσεις και μεγάλες ανατροπές** προκειμένου τα συνδικάτα όχι απλώς να υπάρχουν αλλά να είναι χρήσιμα και αποτελεσματικά και τώρα σε συνθήκες κρίσης και μνημονίων αλλά και στο μέλλον για να οργανώσουν τη δράση του κόσμου της μισθωτής εργασίας για να κατακτήσουν ξανά όσα σήμερα η κρίση και ασκούμενη πολιτική τους αφαιρεί ή τους στερεί.

- **Να επανανοηματοδοτήσουμε** αξίες, έννοιες, αρχές όπως συνδικάτα, συνδικαλισμός, αλληλεγγύη, κοινωνική συνοχή και δικαιοσύνη με όρους που θα υπερβαίνουν την τυπική υποχρέωση αντιπροσώπευσης των μελών και των συμφερόντων τους και θα εκτείνονται σε ευρύτερα στρώματα της μισθωτής εργασίας (ενεργούς και μη), τους ανέργους που πρέπει να είναι στην πρώτη θέση ιεράρχησης των καθηκόντων μας και σε σύμμαχες κοινωνικές δυνάμεις των μη προνομιούχων Ελλήνων.
- **Να επαναδιατυπώσουμε** και να δώσουμε πειστικές απαντήσεις στα μεγάλα ερωτήματα που εξ' αντικειμένου τίθενται σε συνθήκες κρίσης και υλοποίησης μνημονίων. Ποια η τακτική μας; Χρειάζεται περισσότερη ή διαφορετική αγωνιστική πρακτικών των συνδικάτων; Ποιες οι κοινωνικές συμμαχίες μας; Ποιες οι προτεραιότητες είτε διεκδίκησης είτε περιφρούρησης δικαιωμάτων; Πόσο η πλουραλιστική – παραταξιακή συγκρότηση των συνδικάτων συμβάλει στην αποτελεσματικότητά τους; Ποιο το περιεχόμενο του κοινωνικού διαλόγου και της διαπραγμάτευσης σήμερα;
- **Να επανιδρύσουμε** με βαθιές τομές και αλλαγές κάθε αποστεωμένη συνδικαλιστική δομή και να δημιουργήσουμε δομές διαπραγμάτευσης όπου δεν υπάρχουν. Οι υπαρκτές οργανώσεις σε πρωτοβάθμιο επίπεδο να εντάξουν στο δυναμικό τους εργαζόμενους σε καθεστώς εργασιακής επισφάλειας ή ν' αναλάβουν πρωτοβουλίες που θα ενισχύσουν προσπάθειες αυτοοργάνωσης και δημιουργίας σωματείων σε συναφείς χώρους και κλάδους όπου δεν υπάρχουν. Η ΓΣΕΕ ν' αναλάβει ως αυτοχρέωση την ανάδειξή της σε **κεντρικό κοινωνικό διαπραγματευτή** για τις δυνάμεις που εκ της θέσης τους αδυνατούν να έχουν επαρκείς και

αποτελεσματικές δομές διαπραγμάτευσης όπως είναι οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι και οι μετανάστες.

Η στρατηγική που η ΠΑΣΚΕ εφάρμοσε και προτείνει να εφαρμοστεί και στο μέλλον για το σ.κ. δεν εξαντλείται στη γενική καταγγελτική στάση έναντι των μνημονίων των αντεργατικών και αντικοινωνικών μέτρων και της κυβερνητικής πολιτικής. Το κάνουμε επιχειρώντας ταυτόχρονα με τους αγώνες και τις προσπάθειες να «σπάσουμε» τις σκληρές, άδικες, απαράδεκτες ρήτρες του στους συγκεκριμένους τομείς εφαρμογής του.

Εμείς επενδύουμε στη ΛΥΣΗ και όχι στο ΠΡΟΒΛΗΜΑ. Δεν επαναπαυθήκαμε στην γενικόλογη καταγγελία των μνημονίων, αφήνοντας ουσιαστικά να εφαρμόζονται ως έχουν, αναμένοντας είτε ν' ανταμειφθούμε σε ψήφους, είτε να δικαιωθούμε στο απροσδιόριστο μέλλον για τη θεωρητική μας συγκρότηση και την αντίθεσή μας με τα μνημόνια.

Εμείς θα συνεχίσουμε αταλάντευτα στην ανεξάρτητη στρατηγική του σ.κ. που στόχο έχει την περιφρούρηση των συμφερόντων της μισθωτής εργασίας.

- Ο αγώνας είναι μεγάλος και διαρκής. Δεν πρόκειται, όπως κάποιοι νομίζουν, για ένα αγώνα ταχύτητας αλλά για ένα τραχύ μαραθώνιο.
- Θα επιδιώξουμε να κινητοποιούμε τις δυνάμεις της εργασίας χωρίς να παραγνωρίζουμε καμία πρακτική που μπορεί να φέρει αποτέλεσμα (διάλογο, καταγγελίες, παρεμβάσεις σε ευρωπαϊκούς και διεθνείς θεσμούς, συλλαλητήρια κ.α.), κορυφώνοντας με απεργίες καλά προετοιμασμένες και με σαφές πλαίσιο διεκδίκησης που θ' αθροίζει δυνάμεις όταν γίνεται αντιληπτό και οι στόχοι του είναι μετρήσιμοι στους εργαζόμενους.

Αυτός ο αγώνας μπορεί και πρέπει να έχει ως γενικό παρανομαστή τις ασκούμενες αντεργατικές πολιτικές. Απαιτεί όμως συγκεκριμένη στόχευση και συγκεκριμένα αιτήματα.

- Για την προστασία των ανέργων και τη δημιουργία θέσεων εργασίας
- Για την ενίσχυση των χαμηλοσυνταξιούχων με την επαναφορά ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης. Για μια πραγματική φορολογική μεταρρύθμιση που θα κατανέμει δίκαια τα βάρη. Μεταρρύθμιση στον αντίποδα της τρέχουσας πολιτικής που το «μάρμαρο» της κρίσης το πληρώνουν μισθωτοί – συνταξιούχοι και με το «φόρο αίματος» της ανεργίας ευρύτερα οι δυνάμεις της εργασίας.
- Για την ενίσχυση των χαμηλόμισθων και την προστασία του εισοδήματος των εργαζομένων
- Για την αποτροπή κάθε εργοδοτικής αυθαιρεσίας με πρόσχημα την κρίση και εργαλείο τις ειδικές επιχ/κές συμβάσεις με οριοθετημένες οδηγίες προς τα πρωτοβάθμια σωματεία
- Για τη δημιουργία – σε συνεργασία με δήμους και άλλους φορείς – δομών και δικτύων κοινωνικής αλληλεγγύης.
- Για τη δημιουργία ενός εύρωστου καταναλωτικού κινήματος των εργαζομένων

- Για την υπεράσπιση του Δημόσιου Οικονομικού χώρου που οφείλει να παρέχει δημόσια αγαθά και υπηρεσίες υψηλής ποιότητας σε χαμηλές τιμές. Για να μην οδηγηθούμε στο ξεπούλημα του εθνικού πλούτου και των Δημοσίων Επιχειρήσεων (ΔΕΚΟ).
- Η κυβέρνηση να απορρίψει και να αποδεσμευτεί από την απαίτηση για εκποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών στρατηγικής σημασίας και κοινωνικού οφέλους με την εκχώρηση και του management γιατί εκτός του ότι στερεί διαχρονικά κρίσιμα αναπτυξιακά εργαλεία από το κράτος (στη θέση των λεγόμενων κρατικών μονοπωλίων εγκαθίσταται τα ιδιωτικά μονοπώλια) αποτελεί τεράστιο πολιτικό και οικονομικό λάθος ιδιαίτερα αυτή την περίοδο λόγω και της χρηματοπιστηριακής απαξίωσης και υποτίμησης της αξίας των επιχειρήσεων.
- Για τη δραστική μείωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων και στρατιωτικών δαπανών.
- Την ενίσχυση των κοινωνικών θεσμών και παροχών ΥΓΕΙΑΣ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ.
- Σε συνεργασία με τα Ευρωπαϊκά Συνδικάτα θα συμμετάσχουμε σε κάθε πρωτοβουλία (πχ συγκέντρωση υπογραφών – ευρωδιαδηλώσεις κ.α.) που θα προωθούν την εναλλακτική πρόταση για το μέλλον της Ευρώπης.

Η ΠΑΣΚΕ ήταν από τις πρώτες δυνάμεις που εξέφρασε τη ριζική αντίθεση της σε όσους προωθούσαν την ιδέα ότι η κρίση στη χώρα μας είναι εθνικό φαινόμενο και απαιτεί εθνικές λύσεις.

Ότι η λιτότητα και τα μνημόνια «τρώνε τις σάρκες» της οικονομίας χωρίς να δίνουν καμία προοπτική διεξόδου αν δεν υπάρξει Πανευρωπαϊκή αντιμετώπιση της κρίσης ΧΡΕΟΥΣ και τις ισόρροπης παραγωγικής ανασυγκρότησης ολόκληρου του Ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Στο συλλογικό πεδίο ουδείς πλέον νομιμοποιείται ούτε να παριστάνει «τον άμωμο και αμόλυντο» και κυρίως να επιζητά την επιείκεια της «μωρής παρθένας».

Οι συλλογικότητες που συμμετείχαν στη διακυβέρνηση σε κάθε επίπεδο σ' αυτό τον τόπο έχουν ευθύνες, προφανώς ετεροβαρείς και οφείλουν να τις αναλάβουν δίνοντας ελπίδα και προοπτική στους πολίτες.

Αναγνωρίζουμε ότι πρόκειται για εθνική, πατριωτική αλλά και ταξική μάχη για να σωθεί η χώρα. Τη χώρα όμως δε συγκροτούν άψυχα αντικείμενα, στατιστικές και αριθμοί. Τη συγκροτούν άνθρωποι, πολίτες, εργαζόμενοι που μοχθούν σκληρά, που δεν απομυζούν παρασιτικά τον πλούτο της, αλλά τον δημιουργούν.

Είναι ακραία και ηθικά αντι-σοσιαλιστική πολιτική να επιχειρείται η διάσπαση αυτών των ανθρώπων σπέρνοντας το ζιζάνιο του «κοινωνικού αυτοματισμού» δηλαδή να στρέφεται ο ένας εναντίον του άλλου ή ακόμη χειρότερα δημιουργούνται όροι «κανιβαλισμού» με γνώμονα το είδος, την αμοιβή, ή την ασφάλεια της εργασίας τους.

Να σωθεί η χώρα σημαίνει ν' αναλάβουν όλοι τις ευθύνες τους για να μείνουν όρθιοι οι άνθρωποι και η αξιοπρέπεια τους, δηλαδή να διασφαλιστεί πρώτα και κύρια η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ.

Το μέλλον της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας, της Ιρλανδίας κ.α. είναι συνυφασμένο με το μέλλον της Ευρώπης και το αντίστροφο.

Αποτελεί δυστύχημα για την Ευρώπη την ώρα που βρίσκεται στη δίνη της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης να έχει μια ηγεσία συντηρητική, αδύναμη, μοιραία. Το πολιτικό βάρος των κυρίαρχων συντηρητικών δυνάμεων της Ευρώπης είναι εντελώς αναντίστοιχο της έκτασης και του βάθους της κρίσης.

Όσο σκληρές πολιτικές λιτότητας κι αν επιβάλουν στη χώρα μας και στις άλλες χώρες, η κρίση θα εξελίσσεται με απρόβλεπτες συνέπειες αν δεν αναληφθούν ισχυρές πρωτοβουλίες και δε συναφθούν πολιτικοκοινωνικές συμμαχίες, οι οποίες θ' αμφισβητήσουν τις συντηρητικές πολιτικές, που θα προτείνουν αναπτυξιακές και προοδευτικές πολιτικές και σ' αυτήν την κατεύθυνση θα πιέσουν και θα ωθήσουν σε αναπροσανατολισμό την ηγεσία και τις ηγέτιδες δυνάμεις της Ευρώπης.

Ο νεοφιλελεύθερος «μονόδρομος» έχει αποτύχει οικτρά και στην οικονομία και στην κοινωνία. Παντού οδηγεί στο **θνησιγενές μοντέλο των απελευθερωμένων αγορών και των αποκλεισμένων κοινωνιών**.

Μια μεγάλη εσωτερική κοινωνική και πολιτική συμμαχία για την Ευρώπη, παρά την ύπαρξη σοβαρών διαφωνιών για τις ασκούμενες μνημονιακές πολιτικές, μπορεί να ενισχύσει κάθε προσπάθεια και να συνεγείρει ευρύτερες πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις στην Ευρώπη στην κατεύθυνση:

- Αλλαγή του θεσμικού ρόλου και της πολιτικής της ΕΚΤ και δομική αναθεώρηση του Συμφώνου Σταθερότητας και ανάπτυξης.
- Σταδιακής μεταφοράς του εθνικού χρέους των κρατών μελών της Ευρωζώνης σε ευρωμόλογα που θα κατέχει η ΕΚΤ, τα οποία δεν θα επιβαρύνουν το χρέος των κρατών μελών (κατά τον ίδιο τρόπο που τα αμερικάνικα κρατικά ομόλογα δεν επιβαρύνουν των χρέος των πολιτειών).
- Υπέρβαση στις συνθήκες θα μπορούσε ν' αποτελεί η μεταβατική πρόταση των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων για παροχή τραπεζικής άδειας στο Μόνιμο Μηχανισμό Στήριξης (ESM) ώστε να παίρνει χρήματα από την ΕΚΤ και να δανείζει απευθείας –χωρίς τις ληστρικές μεθόδους των τραπεζών- τα κράτη.
- Την εξόφληση των ευρωομολόγων -ιδίως για τα πλέον ευάλωτα κράτη- να γίνει με λογικά επιτόκια ώστε ν' αποφευχθεί μαζική αδυναμία πληρωμών που θα επηρέαζε αρνητικά το σύνολο της Ευρωζώνης.
- Την ανάκαμψη στηριγμένη στις επενδύσεις και στην ανάπτυξη με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ETE) και τα εθνικά πιστωτικά ιδρύματα, τόσο μέσω των ιδίων κεφαλαίων τους όσο και με την έκδοση Ευρωομολόγων, καθώς και την καθιέρωση του φόρου «ΤΟΜΠΙΝ».

Σ' ένα τέτοιο πλαίσιο μπορούν να συγκροτηθούν ευρύτατες συμμαχίες και να τεθεί εκ νέου το μεγάλο ερώτημα – διακύβευμα για την Ευρώπη:

Ευρώπη διακυβερνητική, παραδομένη στα συμφέροντα των Τραπεζιτών

ή

Ομόσπονδη – κοινωνική Ευρώπη με συνοχή και αλληλεγγύη ικανή να γίνει και πάλι ελκτική για τους ευρωπαίους πολίτες;

Βεβαίως ούτε στιγμή δεν πρέπει να σταματήσει η προσπάθεια στη χώρα για ανάταξη των δημοσίων οικονομικών, εξυγίανση των δομών και των λειτουργιών στη Δημόσια Διοίκηση, την πάταξη της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής της διαφθοράς και της παραοικονομίας ταυτόχρονα όμως με δυναμική εκκίνηση επιτέλους των αναπτυξιακών πολιτικών που θα οδηγήσουν στην παραγωγική ανασυγκρότηση τη χώρα.

Όσο γύρω από τις σκανδαλώδεις περιπτώσεις π.χ. της Siemens, του Βατοπεδίου, των δομημένων ομολόγων, της λίστας Λαγκάρντ, των εξοπλισμών κ.α. υπάρχει ένα απίθανο «γαϊτανάκι» κομματικών ανταγωνισμών, δικονομικών ελιγμών και δολιχοδρομιών αντί της παραδειγματικής τιμωρίας με αυστηρές ποινές και δήμευση περιουσιών, οι αδύναμοι Έλληνες που στενάζουν από τη λιτότητα θα οδηγούνται σε απόψεις και πρακτικές απαξίωσης του πολιτικού προσωπικού, του πολιτικού συστήματος και των θεσμών.

Απαιτούμε την παραδειγματική τιμωρία και τη δήμευση της περιουσίας όλων όσων διασπάθησαν δημόσιο χρήμα, την πλήρη αποκάλυψη των ενόχων σ' αυτά τα μεγάλα σκάνδαλα.

ΓΙΑΤΙ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ Η ΠΑΣΚΕ

Ο στενός «κορσές» των μνημονίων δε μπορεί και δεν πρέπει ν' αποτελεί τον οδικό χάρτη της εσωτερικής πολιτικής. Απαιτείται ριζική αναδιαπραγματεύση τους ώστε να υπάρξουν «ανάσες» άσκησης πολιτικών που θ' ανακουφίσουν τους πολλούς, τα πλέον ευάλωτα τμήματα του πληθυσμού και θα δοθεί αναπτυξιακή ώθηση στην οικονομία ώστε ν' επανεκκινήσουν οι «παγωμένες» μηχανές της, να λειτουργήσουν οι μηχανισμοί συσσώρευσης και να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας καθώς η οικονομική κρίση έχει μετατραπεί σε τεράστια κρίση απασχόλησης.

Οι «διαπραγματεύσεις» του κ. Σαμαρά και της κυβέρνησής του έφεραν ακόμα χειρότερα αποτελέσματα απ' αυτά που ως αντιπολίτευση κατήγγειλε. Είναι φανερό πλέον ότι η πολιτική της εσωτερικής υποτίμησης πέραν της καθίζησης όλων των αξιών –πλην τιμής των προϊόντων και των υπηρεσιών- δεν οδηγεί σε διέξοδο από την κρίση αλλά στο μεγαλύτερο βύθισμα στην ύφεση και στην ανεργία.

Εθνικό σχέδιο διεξόδου από την κρίση δυστυχώς καμία πολιτική δύναμη δεν παρουσιάζει.

Εναλλακτικό σχέδιο δεν υπάρχει για την εσωτερική ανασυγκρότηση καθώς το ζήτημα χρέους είναι αδύνατον ν' αντιμετωπιστεί σε εθνικά πλαίσια. Η ΠΑΣΚΕ θα προτείνει τη σύναψη μιας ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ για τη διέξοδο από τη κρίση και την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας με τα εξής όμως ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ.

- Επαναφορά του εργασιακού θεσμικού πλαισίου των ελεύθερων Συλλογικών διαπραγματεύσεων – Μετενέργειας και επέκτασης των Συλλογικών Συμβάσεων – Κατάργηση της νομοθέτησης και τη μείωσης του μισθού Ασφαλείας – Θεσμική κατοχύρωση του ΟΜΕΔ.

Τα ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ αυτά τίθενται γιατί η απουσία τους οδηγεί σε κατάρρευση όλων των θεσμικών εκπροσωπήσεων που μπορούν να συνάψουν και

να εγγυηθούν μια τέτοια συμφωνία. Άλλωστε καμία συμφωνία δεν θα 'χει υλική βάση ύπαρξης αν το εργατικό δίκαιο έχει καταργηθεί (όπως συμβαίνει) οι συλλογικότητες διαλύονται και η θεσμική λειτουργία της οικονομίας, της κοινωνίας και της πολιτικής ασκείται από τους εκλεκτούς των δανειστών χωρίς καν τον έλεγχο του εθνικού κοινοβουλίου.

Με τα προαπαιτούμενα αυτά η πρότασή μας αποτελεί μια προωθημένη πολιτικο-κοινωνική φόρμα εθνικού Σχεδίου Δράσης και ανάκαμψης μέσω του οποίου ξεκαθαρίζονται στόχοι, ρόλοι, αρμοδιότητες, λειτουργίες και βεβαίως συμφωνία δίκαιης κατανομής του εθνικού εισοδήματος. Ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο χωρίς υποστολή των αγώνων και της ταξικής πάλης.

Η ΠΑΣΚΕ σε θεσμικό επίπεδο διεκδικεί:

- **Ρηξικέλευθη πολιτική** που θα επιβάλλει κανόνες διαφάνειας και υγιούς συμπεριφοράς στη λειτουργία των θεσμών και σ' όσους τους υπηρετούν. Η προέλευση του πολιτικού χρήματος δεν πρέπει να σκιάζει την πολιτική ζωή του τόπου. Χρειάζεται να επιταχυνθούν ρυθμίσεις που θα καθιστούν την πολιτική και τους πολιτικούς αυτάρκεις και αυτόνομους έναντι των κάθε λογής οικονομικών εξουσιών. Με ημίμετρα και μικροδιευθετήσεις δεν κερδίζεται η εμπιστοσύνη των πολιτών. Χρειάζεται θωράκιση των διαδικασιών ώστε και το «**πόθεν**» και το «**έσχατος**» των συμμετεχόντων –σε κάθε βαθμίδα- της θεσμοθετημένης πολιτικής και κοινωνικής ζωής, να πείθει τους πολίτες ότι υπηρετούνται από τους πολιτικούς και δεν είναι υπηρέτες των πολιτικών. **Στα ζητήματα ηθικής πολιτικής τάξης, των αλαζονικών και καθεστωτικών συμπεριφορών δεν πρέπει να χωρούν συμβιβασμοί.**
- Ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό μοντέλο διακυβέρνησης
Η συζήτηση αυτή πρέπει ν' αφορά αφενός ζητήματα που καθορίζουν την πολιτική λειτουργία (π.χ. εκλογικός νόμος: σύστημα και διάρκεια) αλλά και τις δομές που συγκροτούν το σύγχρονο ελληνικό κράτος και κυρίως την περιφερειακή του συγκρότηση.

Αυτό που συνηθίσαμε να αποκαλούμε «μοντέλο διακυβέρνησης» ουσιαστικά πρέπει να στοχεύει στη δημιουργία μιας απλής, λειτουργικής και φιλικής για τους ανθρώπους κρατικής μηχανής με αποκέντρωση εξουσιών και λειτουργιών.

Τέλος –αλλά όχι τελευταίο στην ιεράρχησή μας- η ΠΑΣΚΕ αγωνίζεται για την πολιτική ανασύνθεση του χώρου που συνηθίσαμε ν' αποκαλούμε κεντροαριστερά, μεγάλη δημοκρατική παράταξη, σοσιαλιστική και δημοκρατική αριστερά.

Ασφαλώς η κατάρρευση του εκφραστή αυτού του πολιτικού – κοινωνικού χώρου που μεταπολιτευτικά αποτελούσε το ΠΑΣΟΚ δημιουργεί νέα δεδομένα και νέες προκλήσεις. Η πολιτική και κοινωνική ζωή –όπως και η φύση- απεχθάνονται το κενό. Και βεβαίως το κενό δεν καλύπτεται με βολικές λεξιμαγείες περί «μεγάλης δημοκρατικής παράταξης της αριστεράς»!

Η ΠΑΣΚΕ θ' αναλάβει πρωτοβουλίες αλλά και συλλογικά θα συμμετάσχει σε κάθε προσπάθεια ανασύνταξης της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης με αριστερό – προοδευτικό πρόσημο στην πολιτική της.

Η ένταξή μας σε μια τέτοια προσπάθεια, στην οποία χωρά κάθε πολιτική συλλογικότητα που επιθυμεί ν' αθροίσει δυνάμεις για την αναγέννηση του χώρου, ενισχύεται από την επιλογή αυστηρής - θεσμικής αυτονομίας της παράταξης της ΠΑΣΚΕ δηλαδή η επιλογή ν' αποτελεί παράταξη της παράταξης και όχι κάποιοι εκ των κομματικών εκφράσεών της.

Η συμβολή της είναι η ανακυττάρωση του χώρου με την κοινωνική δυναμική των δυνάμεων της εργασίας προς την κατεύθυνση όμως καθαρών λύσεων, διαυγούς πολιτικής στράτευσης για την εξυπηρέτηση των κοινωνικών δυνάμεων της εργασίας, των μη εχόντων και μη κατεχόντων, των νέων μη προνομιούχων Ελλήνων που η κρίση και οι επιπτώσεις της πολλαπλασιάζουν.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

- Παναγόπουλος Γιάννης
- Ανέστης Ευστάθιος
- Θωμάς Φίλιππος
- Καραθανάσης Λεωνίδα
- Καρανδινάκη Ιωάννα
- Μουτάφης Ευάγγελος